

ਮਸੀਹੀ ਜੀਉਣ

(ਭਾਗ 2)

ਅਧਿਆਇ 13 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜੀਉਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (13:1-7)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ (13:8-10)। ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਚੌਕਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਯੋਗ ਮਸੀਹੀ ਚਾਲਚਲਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ (13:11-14)।

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਈਆ (13:1-7)

‘ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।¹ ਇਸ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੰਡ ਭੋਗਣਗੇ।² ਹਾਕਮ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੂੰ ਹਾਕਮ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਨਹੀਂ ਚਾਉਂਦਾ? ਤਾਂ ਭਲਾ ਕਰ ਫੇਰ ਉਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸੋਭਾ ਹੋਵੇਗੀ। ‘ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਤੇਰੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਡਰ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਐਵੇਂ ਤਲਵਾਰ ਲਾਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ ਭਈ ਕੁਕਰਮੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ।³ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅੰਤਹਕਰਨ ਵੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।⁴ ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹਾਲਾ ਭੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਖਾਦਮ ਹਨ।⁵ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਭਰ ਦਿਓ। ਜਿਹ ਨੂੰ ਹਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾ ਦਿਓ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਸੂਲ ਦਿਓ, ਜਿਹ ਦੇ ਕੇਲੇ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਡਰੋ, ਜਿਹ ਦਾ ਆਦਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਦਰ ਕਰੋ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਕ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਤੇ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਜਜ਼ੀਯਾ ਦੇਣਾ ਸਾਨੂੰ ਜੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ?” (ਲੂਕਾ 20:22)। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਰੋਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਜ਼ੀਯਾ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣਾ ਤੁੱਛ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਯਹੂਦੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਰੋਮੀ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣੀ ਸੀ (ਲੂਕਾ 20:20)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਕਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਏਸ ਉੱਤੇ ਕਿਹ ਦੀ ਮੂਰਤ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਹੈ?” ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ, “ਕੈਸਰ ਦੀ” (ਲੂਕਾ 20:24)। ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਫੇਰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੈਸਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦਿਓ” (ਲੂਕਾ 20:25)।

ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ “ਜੋ ਕੈਸਰ ਦੀਆਂ ਸਨ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਣਾ” ਚਾਹੁੰਦੇ। ਰੋਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਵੈਰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਫਰਤ ਵਧਦੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੇ 66 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਵਿਦਰੋਹ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 70 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਸਲਮ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

57 ਜਾਂ 58 ਈਸਵੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਯਹੂਦੀ ਨਰਾਜਗੀ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੋਬਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਸਨ (2:17)-ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ ਰੋਮੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕੈਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਰੋਮ ਨੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।¹

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:1) ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਸ਼ਾਇਦ ਸਤਾਅ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੇ ਕਿ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਨੀਰੋ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਸੀਹੀ ਰਵੱਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ-ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:1, 2; ਤੀਤੁਸ 3:1 ਅਤੇ 1 ਪਤਰਸ 2:13, 14, 17 ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਰੋਮੀਆਂ 13:1-7 ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੂਲਪਾਠ

ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੇ ਕਿ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਵੱਸ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੁਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:13)। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰਾਜ/ਦੇਸ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਕੀ ਹਨ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਰੋਮੀਆਂ 13:1-7 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।²

ਆਇਤ 1. ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: **ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ।** ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ 13:1-7 ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵਚਨ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ: **ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਹਨ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।** ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚ “ਹਕੂਮਤਾਂ” ਅਤੇ “ਹਕੂਮਤ” ਸ਼ਬਦ $\epsilon\tilde{\nu}\sigma\upsilon\tau\acute{\alpha}$ (ਐਂਗਲੋਸਾਇਮੀਆ) ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ”³ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ $\epsilon\tilde{\nu}\sigma\upsilon\tau\acute{\alpha}$ ਐਂਗਲੋਸਾਇਮੀਆ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਸੀ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:12), ਇਸ ਲਈ ਕਈਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੇ ਐਂਗਲੋਸਾਇਮੀਆ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 12:11)। ਰੋਮੀਆਂ 13:6, 7 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਯਕੀਨਣ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ। Phillips ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ” ਹੈ, ਜਦ ਕਿ NCV ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਾਕਮ” ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਕੂਮਤਾਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ” ਹਨ। “ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ $\tau\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega$ (ਟਾਸੋ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ, ਲਗਾਉਣਾ,” “ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ,”⁴ ਜਾਂ “ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ” (ਵੇਖੋ KJV)।⁴ ਆਇਤ ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਇਤ 6 ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖੀ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਖਾਦਮ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 13 ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਕਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਜਾਂ ਕੱਟੜ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਿੱਛੇ 9 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰਕ ਹਾਕਮਾਂ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਸ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਫਿਰਉਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ (9:16-18)।

ਪੋਲੂਸ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਲੇਖਕ ਜਾਂ ਬੁਲਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਾਰਕ ਹਾਕਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਧਰਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਹੀ ਕਾਰਨ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 8:15, 16)। ਖੇਰੁਸ ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਫਾਰਸੀ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ “ਅਯਾਲੀ” ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ “ਮਸਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਯਸਾਯਾਹ 44:28; 45:1)। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਤੇ ਅਸਥਾਪਦਾ ਹੈ,” “ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ” (ਦਾਨੀਏਲ 2:21; 4:17)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਿਲਾਤੁਸ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਰੋਮੀ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਉੱਪਰੋਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਵੱਸ ਨਾ ਚੱਲਦਾ” (ਯੂਹੰਨਾ 19:11)।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟ ਹਾਕਮ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਰੋਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ: ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ? ਅਸੀਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਵਾਸਤੇ ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਘਰ ਨੂੰ (ਉਤਪਤ 2-4) ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2) ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ 13 ਅਧਿਆਇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ।⁵ ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਕਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕੈਫਮੈਨ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ:

ਗਠਿਤ ਹਕੂਮਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਮੁੱਚਾ ਸੰਸਾਰ ਅਫਰਾ-ਤਫਰੀ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੇਲਗਾਮ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਦਰਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਲਹੂ ਅਤੇ ਖੋਂਢ ਨਾਲ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।⁶

ਜੈਕ ਪੀ. ਲੂਇਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਹੈ: “ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ ਅਰਾਜਕਤਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।”⁷ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਉੱਤਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਕਿੰਨੀ ਘੱਟ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਿਅਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਇਤ 4 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਤੇਰੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ”

ਹੈ। Phillips ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, “ਤੇਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਅਫਸਰ ਹੈ।” ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਸਾਡੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੋਮੀਆਂ 13:1-7 ਦੀ ਜਾਲਮ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਜਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 13 ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਰਹਿਤ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਹਰੇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਆਗੂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਘਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ (ਵੇਖੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:4, 14, 20)। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰੇਕ ਹਕੂਮਤ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ।

ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਗੂ ਜਿਹੜਾ ਅੰਨ੍ਹੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਰੋਮੀਆਂ 13:1-7 ਨੂੰ ਵਰਤੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤ ਦੇ-ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ [ਦਾਸ]” ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੇਵਕਪੁਣੇ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜਾ ਸੇਵਕਪੁਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!⁸ ਦਾਨੀਏਲ 2:21 ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਪਦਾ” ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ” ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਸ਼ਟ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਮੌਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਨਾਸਤਕ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਸੂਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਲਾਠੀ ਸੀ (ਯਸਾਯਾਹ 10:5)। ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 25:9-11)। ਜੇਕਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਕਰਾਤਮਕ ਟਿੱਪਣੀ

ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਫਾਰਸੀ ਰਾਜਾ ਖੇਰੁਸ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਯਸਾਯਾਹ 44:28-45:7; ਅਜਰਾ 1:1-4)। ਇਹ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਸ਼ਟ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਬਸ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।

ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਲੋਕ ਕਈ ਵਾਰ “ਚੰਗੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ” ਅਤੇ “ਬੁਰੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ” ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਰਕ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।” ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰੋਮੀਆਂ 13:1-7 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ। ਕੀ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ “ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਹਕੂਮਤ” ਸੀ? ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂ ਚੰਗੇ ਸਨ;⁹ ਪਰ ਇਤਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀ ਹਕੂਮਤ ਔਗੁਣ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਸੀ।¹⁰ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਮਰਾਟ ਨੀਰੋ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਆਰ. ਸੀ. ਬੈੱਲ ਨੇ “ਨਿਰਦਈ ਰਾਕਸ਼ਸ” ਵਜੋਂ ਚਿਤਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ “ਮਾਂ ਦੇ ਕਤਲ” ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ।¹¹ ਫਿਰ ਵੀ, ਰਸੂਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ” (13:1)।

ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਰੋਮੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 13 ਅਧਿਆਇ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰੋਮੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:22-24)। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:25), ਜੋ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਝਾਅ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ,¹² ਉਸ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਵਾਲੇ ਲਿਖੇ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

. . . ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ, ਅਰਦਾਸਾਂ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਸਭਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਪਾਤਸ਼ਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਮਰਾਤਬੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਭਈ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾਈ ਵਿੱਚ ਚੈਨ ਅਤੇ ਸੁਖ ਨਾਲ ਉਮਰ ਭੋਗੀਏ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:1, 2)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾ ਭਈ ਹਾਕਮਾਂ ਅਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਰਹਿਣ . . . (ਤੀਤੁਸ 3:1)।

ਸਤਾਅ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਪਤਰਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪਰਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੋ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਭਈ ਕੁਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਕਰਮੀਆਂ ਦੀ ਸੇਭਾ ਕਰਨ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਇਉਂ ਹੈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਕਰਮ ਕਰ ਕੇ ਮੂਰਖ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਬੁਰਿਆਈ ਦਾ ਪੜਦਾ ਨਾ ਬਣਾਓ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਜਾਣੋ। ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ, ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨੋ, ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ (1 ਪਤਰਸ 2:13-17)।

ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੱਤਾ ਦੀ ਲਗਾਮ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ “ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਨ” ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ (13:1; MSG)।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਲਿਖਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੀਏ। ਆਇਤ 1 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, “ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ।” “ਪ੍ਰਾਣੀ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *πῶλον* (*ਸੁਚੇ*) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ “ਪ੍ਰਾਣ” ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਪਤਰਸ 3:20 ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਥੇ *ਸੁਚੇ* ਸ਼ਬਦ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। “ਅਧੀਨ ਰਹੋ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ὑποτάσσω* (*ਹੁਪਾਟਾਸੋ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ *ὑπὸ* (*ਹੁਪੋ*, “ਅਧੀਨ”) ਅਤੇ *τάσσω* (*ਟਾਸੋ*, “ਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣਾ”) ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ “ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਸੈਨਕ ਸ਼ਬਦ” ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸ਼ਰੇਣੀ ਹੇਠ ਰੱਖਣਾ।”¹³ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ *ਹੁਪਾਟਾਸੋ* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵਿਸਤਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ “ਸਹਿਯੋਗ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇੱਛਾ” ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।¹⁴

“ਹਕੂਮਤਾਂ” ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਹਕੂਮਤ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ἡγεμονία* (*ਹਿਓਪਰਈਕੋ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ *ἡγέω* (*ਹਿਓਪਰ*, “ਉੱਪਰ”) ਅਤੇ *ἔγω* (*ਈਕੋ*, “ਹੋਣਾ”) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਕ ਅਰਥ “ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਤੇ ਹੋਣਾ” ਜਾਂ “ਉੱਪਰ ਉੱਠਣਾ” ਹੈ। ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ,” ਜਾਂ “ਅਧਿਕਾਰ (ਉੱਪਰ) ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ।”¹⁵

ਜਿਵੇਂ ਲੋਕ “ਚੰਗੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ” ਅਤੇ “ਬੁਰੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ” ਵਿਚਕਾਰ ਭਿੰਨਤਾ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ “ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ” ਅਤੇ “ਬੁਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ” ਵਿਚਕਾਰ ਭਿੰਨਤਾ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। “ਬੁਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ” ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਲਬ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਸੁਵਿਧਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਗੋਂ ਔਖਿਆਈ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਬੁਰਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਟਰੈਫਿਕ ਨਿਯਮਾਂ, ਉਸਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਸਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਤੋਂ ਅੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨੈਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਘੁਟਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ “ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ” ਅਤੇ “ਬੁਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ” ਵਿਚਕਾਰ ਭਿੰਨਤਾ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਛੋਟ ਹੈ? ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਸਭਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:18), ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਣਦੇਖਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਸੀਟ ਕੇ ਮੁੜ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ: “ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:29)। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਦੇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਸਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਦਾਨੀਏਲ 3) ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਦਾਨੀਏਲ 6)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਿਪਾਸ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 2:13)।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢੀਏ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਸੱਚਾਈਆਂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸੱਚਾਈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ “ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਜਾਇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ” ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ; ਸਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ; ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਅੰਤਿਪਾਸ। ਦੂਜੀ ਸੱਚਾਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸੂਲ ਦੇ ਪੱਕੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ “ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਜਾਇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ” ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਪਰ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਖੂਨੀ ਯਾ ਚੇਰ ਯਾ ਬੁਰਿਆਰ ਯਾ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵੇ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ”

(1 ਪਤਰਸ 4:15, 16)।

ਫਿਰ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ, ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ। ਕੀ ਇਹ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ। ਕੀ ਇਹ ਬੇਮੇਲ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ। ਕੀ ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ। ਜਿੱਸੀ ਐਲਨ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ: “ਸਾਡੀ ਮੁਢਲੀ ਸੋਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ‘ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੁਰਾ ਹੈ?’, ਪਰ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ? (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:19)। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚੇਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣਗੇ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।”¹⁶

ਆਇਤ 2. ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ “ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਾ” ਹੈ? ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਣ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: **ਇਸ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।** SEB ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ “ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਦਰੋਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ, ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 13 ਵਿੱਚ “ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ἀντιτάσσω (ਅੰਟੀਟਾਸੋ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ἀντί (ਅੰਟੀ, “ਵਿਰੁੱਧ”) ਅਤੇ τάσσω (ਟਾਸੋ, “ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ”) ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ “ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ” ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ, ਅਸੀਂ ਟਾਸੋ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ “ਪ੍ਰਬੰਧ”) ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟਾਸੋ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ “ਪ੍ਰਬੰਧ”) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ। ਕੈਫਮੈਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ,

ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੰਗਾ ਫੁਸਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ, ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਸੰਗਠਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਰੋਮ ਵਿਰੁੱਧ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। . . . ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖ਼ਮੀਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਦੇ ਵਾਂਗ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੰਮ ਆਇਆ ਹੋਵੇ।¹⁷

ਪੌਲਸ ਨੇ ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਦੂਜਾ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤਾ: ਦੰਡ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ। **ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਹ ਦੰਡ ਭੋਗਣਗੇ।** “ਦੰਡ” ਸ਼ਬਦ “ਨਿਆਂ”: κρίμα (ਕਰਿਮਾ) ਦੇ ਲਈ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। KJV ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ “ਲਾਹਨਤ” ਸ਼ਬਦ ਕੱਟਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। NEB ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਵਾਦ ਸਾਇਦ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਹੈ: “ਇਸ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਖੁਦ ਉਸ ਦੰਡ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ

ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ” (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਇਤ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦੰਡ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਰੱਬੀ ਦੰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਦਰੋਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 3. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: **ਹਾਕਮ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮ¹⁸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣ** [φóβος, ਫੋਬੋਸ] ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। **ਕੀ ਤੂੰ ਹਾਕਮ ਤੋਂ ਡਰਿਆ** [φοβίῳ, ਫੋਬੀਓ] **ਨਹੀਂ ਚਾਉਂਦਾ? ਤਾਂ ਭਲਾ ਕਰ ਫੇਰ ਉਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸੋਭਾ ਹੋਵੇਗੀ।** Phillips ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ “ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਜੀਓ।” ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਬੁਰੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਵੀ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਇਤ 4. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹ** [ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਕਾਰੀ] **ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਤੇਰੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਹੈ।** “ਸੇਵਕ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ δῖακονος (ਡਾਇਕੋਨੋਸ) ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ “ਦਾਸ” ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਉਹੋ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਡੀਕਨਾਂ, ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (12:7; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:10, 13; 4:6)। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਮਾਜਕ ਹਕੂਮਤ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ” ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੀਕਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੇਵਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ-ਭਾਵੇਂ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਣਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ-ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਰਸੂਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਦਾਸ, “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਤੇਰੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਹੈ।”

ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਦਰੋਹ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ: “ਕੀ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿੰਨੇ ਅਨਿਆਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਦਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?” ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਨਿਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਚੰਚਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਗਲੀਓ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਵਰਤਾਓ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:12-16); ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ਿਲਿੱਪੇ ਵਿੱਚ, ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਰਤਾਓ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:19-39)।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਯਹੂਸਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਤੀਲਾਨਾ ਯਹੂਦੀ ਭੀੜ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 21:27-36); ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੈਸਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਮੀ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 24:26, 27)।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੇਰ, ਉਸ ਦੀ ਰੋਮੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕੈਸਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 25:9-12)। ਫਿਰ ਵੀ, ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਰਵਾਇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਆਖਰਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਰੋਮੀ ਤਲਵਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।¹⁹ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:6-8 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।)

ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਅਨੁਭਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ “ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਲਈ . . . ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਹੈ?” ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੱਲ *ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ* ਸੱਚੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਹਕੂਮਤਾਂ ਚੰਗੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਉਹ ਹਕੂਮਤ ਜਿਹੜੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਟਿਕੇਗੀ।

ਬਾਕੀ ਦੀ 4 ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, **ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਕਰੋਂ ਤਾਂ ਡਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ [ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ] ਐਵੇਂ ਤਲਵਾਰ ਲਾਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ ਭਈ ਕੁਕਰਮੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ [ὀργή, ਓਰਗੇ] ਦੇਵੇ।** ਅਧਿਆਇ 12 ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (12:19)। ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ।

“ਐਵੇਂ ਤਲਵਾਰ ਲਾਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਜੋ ਤਲਵਾਰਾਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਸਿਰਫ ਵਿਖਾਵੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਲਕਿ, ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ “ਘਾਤਕ ਸ਼ਕਤੀ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।²⁰

ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਆਇਤ 4 ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। “ਤਲਵਾਰ” (μάχαιρα, ਮਚੇਰਾ) ਸ਼ਬਦ 8:35 ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਭਾਵ ਅਰਥ ਹਨ ਜੋ ਮਨ ਅੰਦਰ ਹਿੰਸਕ ਮੌਤ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਮਸ ਡੈਨੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ “ਲੋਕ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸ਼ਰੇਣੀ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਦਤਨ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜੀਵਨ ਅਤੇ

ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।²¹ ਲੂਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਤਲਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦੀ ਸੀ” ਅਤੇ “ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ . . . ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਚੱਲਦੀ ਸੀ।”²² ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ?” ਰੋਮੀਆਂ 13:4 ਸੰਬੰਧੀ, ਬੋਬ ਈ. ਐਡਮਸ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ “ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਭਾਵਕ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।”²³

ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਨੂਹ ਨੂੰ ਇਹ ਸਰਵ-ਸਾਂਝਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ: “ਜੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਲਹੂ ਵਹਾਵੇਗਾ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਵਹਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ” (ਉਤਪਤ 9:6)। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਕੁਚ 21:12) ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ 13 ਅਧਿਆਇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਬੇੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਮੌਤ ਦਾ ਦੰਡ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਰਭਾਵੀ ਨਿਵਾਰਕ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਦੰਡ ਹੈ।”²⁴ ਫਿਰ ਵੀ, ਰੋਮੀਆਂ 13:4 ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੌਤ ਦੇ ਦੰਡ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਜਕ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ?²⁵ ਕੀ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੁਲਸ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ ਸੰਬੰਧੀ, ਬੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਨਾਂਹ ਕਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਜ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ (ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ) ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਸੰਬੰਧੀ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ ਉਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਕਹਿੰਦਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਮਸਲਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅੰਤਹਕਰਨ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਕੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। (ਰੋਮੀਆਂ 14 ਅਧਿਆਇ ਇਸ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸੋਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।)

ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਫ਼ੇ ਭਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਰੋਮੀਆਂ 13:4 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਸਤਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਣ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਇਤ 5. ਕੀ ਹੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਫੜੇ ਜਾਣ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਇਤ 5 ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ: **ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅੰਤਹਕਰਨ ਵੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।** ਅੰਤਹਕਰਨ ਸਾਡੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਰਕ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ (2:14, 15 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਕੁਝ ਲੋਕ ਗਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਲਾਣ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ [ਇਹ ਕਰਨਾ] ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ *ਸਹੀ* ਗੱਲ ਹੈ” (Phillips, ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਸਾਨੂੰ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੈਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਕਰੇ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 24:16)।

ਆਇਤ 6. 1 ਤੋਂ 5 ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ: ਅਸੀਂ ਦੇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। 6 ਅਤੇ 7 ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਰਸੂਲ ਨੇ ਚੰਗੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਆਇਤ 6 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, **ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਕਾਰਨ** [ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਹੈ] **ਹਾਲਾ ਭੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਓਹ ਇਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖਾਦਮ ਹਨ।** “ਖਾਦਮ” ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ 4 ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਸੇਵਕ” ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *λειτουργός* (*ਲਿਟੂਰਗੋਸ*) ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, “ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਜਾਜਕੀ ਸੇਵਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।”²⁶ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਸੰਸਾਰਕ ਹਾਕਮ ਜਿਹੜੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।”²⁷

“ਇਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ” ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ (ਜਾਂ ਅਰਥ ਸੀ) ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। *ਕਿਉਂਕਿ* ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ *ਕਿਉਂਕਿ* ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਕਾਮੇ (ਇੱਕ ਭਾਵ ਵਿੱਚ) ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜੈਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਊ. ਸਟੈਟ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ

ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਜੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ), ਪਰ ਇਹ ਕਿ “ਸਾਰੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ . . . ਕਿ ਕੁਝ ਸੇਵਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।”²⁸

ਇਸ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਝੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨੀਂਹ ਧਰੀ। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਰੋਮ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਰੋਹ ਆਮ ਹੈ: “ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਟੈਕਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਧਰਮੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ!” ਆਉ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਰੱਖੀਏ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੈਸਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਦਿਓ” (ਲੂਕਾ 20:25)। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ-ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹਕੂਮਤ ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਗਲਤ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੀਏ; ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 7. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, **ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਭਰ ਦਿਓ।** ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, “ਸਭਨਾਂ” ਸ਼ਬਦ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ - ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੱਡੇ ਤੱਕ, ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। “ਦਿਓ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ἀποδίδωμι (ਅਪੋਡਿਡੋਮੀ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੋ ਸ਼ਬਦ ਜਿਹੜਾ ਲੂਕਾ 20:25 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੈਸਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਦਿਓ।”

“ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਭਰ ਦਿਓ” ਹੁਕਮ ਦੀ ਅੱਗੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: **ਜਿਹ ਨੂੰ ਹਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾ ਦਿਓ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਸੂਲ ਦਿਓ।** “ਹਾਲਾ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ φόρος (ਫੋਰੋਸ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਆਇਤ 6 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਲੂਕਾ 20:22 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੋਰੋਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਦੇਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ‘ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ’ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ”²⁹ “ਮਸੂਲ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ τέλος (ਟੇਲੋਸ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਵਿੱਚ, ‘ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚੁੰਗੀ, ਟੈਕਸ, ਮਸੂਲਾ।³⁰ ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੱਤੀ 17:25 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਹੈਕਲ ਦਾ ਕਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਸਨ।³¹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟੈਕਸ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਰੱਖੀ ਜੋ ਕਈਆਂ ਦੇ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਣ ਹੈ: **ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ** [ਬਕਾਇਆ ਹੈ] ਹੈ ਡਰੇ, ਜਿਹ ਦਾ ਆਦਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ [ਬਕਾਇਆ ਹੈ] ਆਦਰ ਕਰੇ। “ਡਰਨਾ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ਫੋਬੋਸ* ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥ ਹਨ। ਇਹ ਉਹੋ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ 3 ਅਤੇ 4 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੰਡ ਦੇ ਡਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਆਇਤ 7 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ “ਆਦਰ” ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ RSV; NRSV; NIV; AB; McCord)। “ਆਦਰ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ *τιμή* (*ਟਾਇਮ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ।³² ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਆਖ਼ਰੀ ਵਿਦਰੋਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: “ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ!” ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਰੋਮੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਾਤਸ਼ਾਹ [τιμᾶω, *ਟਿਮਾਓ ਤੋਂ*] ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ” (1 ਪਤਰਸ 2:17), ਉਹ ਰੋਮ ਦੇ ਕੁਧਰਮੀ ਸਮਰਾਟ ਨੀਰੋ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 23:1-5 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਲਈ ਆਦਰ ਵਿਖਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਮੇਰੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦੇ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਰੋਮੀਆਂ 13:1-7 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾਰ ਕੱਢਾਂਗੇ? ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ:

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਜਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਫਰਾ-ਤਫਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਉਸ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ

ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕਣਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਸੀ।³³

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰੋਮੀਆਂ 13:1-7 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:1, 2 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ।³⁴ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2 ਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ 13 ਨਾਲ ਜੋੜ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ “ਟੈਕਸ ਦੇਣਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।” ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।³⁵

ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਈਆ (13:8-10)

ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਦੂਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੇ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। “ਏਹ, ਭਈ ਜਨਾਹ ਨਾ ਕਰ, ਖੂਨ ਨਾ ਕਰ, ਚੇਰੀ ਨਾ ਕਰ, ਲੇਭ ਨਾ ਕਰ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਭੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਤਾਤਪਰਜ ਐਨੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ।”¹⁰ ਪਿਆਰ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਿਆਰ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਈਆ (13:1-7) ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਈਆ (13:8-10) ਵੱਲ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਆਇਤ 8. ਇਹ ਭਾਗ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: **ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਰਹੋ।** ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ (1930) ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਸੀ: “ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।³⁶

“ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਰਹੋ” ਆਇਤ 7 ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨਾ ਹੈ³⁷ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ “ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਭਰ ਦਿਓ। ਜਿਹ ਨੂੰ ਹਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾ ਦਿਓ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਸੂਲ ਦਿਓ, ਜਿਹ ਦੇ ਕੇਲੇ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਡਰੇ, ਜਿਹ ਦਾ ਆਦਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਦਰ ਕਰੋ।” ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, “ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਰਹੋ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਉਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਸੀ: ਆਪਣੇ ਟੈਕਸ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋ।" ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਦੇਣਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਾ ਹੋਵੋ।"³⁸ NIV ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ "ਕੋਈ ਕਰਜ਼ ਬਕਾਇਆ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਿਓ।" NLT ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ ਚੁਕਾਓ।"

ਕੀ "ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ ਚੁਕਾਓ" ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੇ ਕਰਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ ਚੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਬੂਰ 37:21 ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਦੁਸ਼ਟ ਉਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋੜਦਾ ਨਹੀਂ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।³⁹

ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ ਚੁਕਾਉਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਕਰਜ਼ ਹੈ **ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ**। ਡੀ. ਸਟੂਅਰਟ ਬਰਿਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਪਿਆਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਫਾਲਤੂ ਵਿਕਲਪ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵੱਸਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਰਸੂਲ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕਰਜ਼ਾ ਮੋੜਨ ਦੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਹੈ।"⁴⁰

"ਇੱਕ ਦੂਏ" ਵਾਕ ਅਕਸਰ ਸਾਥੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 12:10) ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੋ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਸਾਥੀ ਕਲੀਸੀਆਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਤਰਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਕਿਉਂ ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਹੇ ਪਿਆਰਿਓ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੀਏ" (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:11)। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੇਖਕ ਇਸ ਸਥਾਈ ਕਰਜ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਓਰੀਜੈਨ⁴¹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: "ਤੁਹਾਡਾ ਇਕਲੋਤਾ ਕਰਜ਼ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ ਹੈ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇ-ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਜ਼ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੋੜਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ।"⁴² ਇੱਕ ਟੀਕੇ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਲਈ ਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਸ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਮੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਸੀਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਰਹੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡਾ ਕਰਤੱਵ ਰਹੇਗਾ।⁴³

ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ

ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ: **ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਦੂਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੇ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।** ਅਸਲੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, “ਸ਼ਰਾ” ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਨੁੱਛੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਆਇਤ 9 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸ਼ਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਕੂਚ 20; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 5)। NASB ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁੱਢਲਾ ਹਵਾਲਾ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦਾ “the” ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹੜਾ “ਦੂਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੇ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ,” ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਸ਼ਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 9. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੀ:

ਏਹ, ਭਈ ਜਨਾਹ ਨਾ ਕਰ, ਖੂਨ ਨਾ ਕਰ, ਚੇਰੀ ਨਾ ਕਰ, ਲੇਭ ਨਾ ਕਰ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਭੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਤਾਤਪਰਜ ਐੱਨੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ।

ਇਹ ਆਇਤ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੂਚ 20 ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 5 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਹੁਕਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਛੇ ਹੁਕਮ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੂਸਰੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ:

ਸਤਵਾਂ ਹੁਕਮ: “ਤੂੰ ਜਨਾਹ ਨਾ ਕਰ” (13:9; ਵੇਖੋ ਕੂਚ 20:14)। ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, “ਜਨਾਹ” ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰੇ ਲਿੰਗੀ ਪਾਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਖਾਸ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਘਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

ਛੇਵਾਂ ਹੁਕਮ: “ਤੂੰ ਖੂਨ ਨਾ ਕਰ” (13:9; ਵੇਖੋ ਕੂਚ 20:13)। “ਖੂਨ” ਕਰਨਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

ਅੱਠਵਾਂ ਹੁਕਮ: “ਤੂੰ ਚੇਰੀ ਨਾ ਕਰ” (13:9; ਵੇਖੋ ਕੂਚ 20:15)। “ਚੇਰੀ ਕਰਨਾ” ਬਿਨਾਂ ਆਗਿਆ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

ਦਸਵਾਂ ਹੁਕਮ: “ਤੂੰ ਲੇਭ ਨਾ ਕਰ” (13:9; ਵੇਖੋ ਕੂਚ 20:17)। “ਲੇਭ ਕਰਨਾ” ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਲਈ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੂਚ 20 ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਵਾਂ ਅਤੇ ਨੌਵਾਂ ਹੁਕਮ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: “ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ” ਅਤੇ

“ਤੂੰ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾ ਦਿਹ।”⁴⁴ (ਆਇਤ 9 ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਵਾਕ “ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਭੀ ਹੋਵੇ” ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।) ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਵਰਤਾਓ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਰਿਹਾ,⁴⁵ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈਤਿਕ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਹਨ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ “ਤਾਤਪਰਜ ਐੱਨੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਈ ‘ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ’” (13:9)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, “ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰੇਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੁਕਮ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?” (ਮੱਤੀ 22:36), ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ,

ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ। ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਇਹੋ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੂਆ ਇਹ ਦੇ ਵਾਂਝ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ (ਮੱਤੀ 22:37-39; ਵੇਖੋ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 6:5; ਲੇਵੀਆਂ 19:18)।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਲਪਾਠ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ “ਦੂਆ [ਵੱਡਾ ਹੁਕਮ]” ਕਿਹਾ ਸੀ: “ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ।” ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ “ਗੁਆਂਢੀ” (*πλησίον*, *ਪਲੇਸੀਓਨ*) ਸ਼ਬਦ “ਨੇੜੇ” (*πέντα*, *ਪੇਲਾਸ*) ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।⁴⁶ “ਗੁਆਂਢੀ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਥਾਰਥ ਅਨੁਵਾਦ “ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਨੇੜੇ ਹੈ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁴⁷ ਫਿਰ ਵੀ, ਨੇਕ ਸਾਮਰੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ “ਗੁਆਂਢੀ” ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਸਲ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 10:25-37)।

“ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਬਲਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਪਿਆਰ” (*ἀγαπάω*, *ਅਗਾਪਾਓ*) ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਜਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ-ਰੋਟੀ, ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਵਰਗੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:29)। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਫ਼ਿਕਰਮੰਦ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰੀਰਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਿਆਰ (*ਅਗਾਪਾਓ*) ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 10. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਪਿਆਰ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਪਿਆਰ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਕੁਝ ਬੁਰਾ⁴⁸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।** ਉਸ ਨੇ ਹਾਂ ਵਾਚਕ

ਦੀ ਬਜਾਇ ਨਾਂਹ ਵਾਚਕ ਕਿਉਂ ਵਰਤਿਆ? ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਰ ਹੁਕਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਜਿਹੇ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਂਹ ਵਾਚਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ: “ਤੂੰ ਜਨਾਹ ਨਾ ਕਰ, ਤੂੰ ਖੂਨ ਨਾ ਕਰ, ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰ, ਤੂੰ ਲੋਭ ਨਾ ਕਰ” (ਜੇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ **ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਿਆਰ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।**

ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਇਤ 10 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਈਏ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ “ਪਿਆਰ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ,” ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਨਾਹਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਚੱਲਿਆ ਸੀ: “ਇਕਲੋਤੀ ਸ਼ਰਾ ਪਿਆਰ ਹੈ।” ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਐਲਾਨਿਆ। ਫੇਰ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹਰੇਕ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਚੋੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ 12-16 ਵਿੱਚ ਕਹੀਆਂ ਸਨ। ਸਟੈਟ ਨੇ ਇਹ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਪਿਆਰ ਬਾਹਰਲੇ ਨੈਤਿਕ ਪੈਮਾਨੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ‘ਪਿਆਰ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ’ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ‘ਪਿਆਰ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।’ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਲਈ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।⁴⁹

ਕੀ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)? ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿਆਰ ਸਾਨੂੰ ਆਇਤ 9 ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ (ਪੂਰਾ) ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਯਕੀਨਣ ਉਸ ਦਾ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਲੁੱਟੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਪਰਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲੋਭ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ।

ਆਓ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦੇਈਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰ (13:11-14)

¹¹ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੇ ਹੁਣ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਗਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਸਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲੋਂ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਹੈ। ¹²ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਬੀਤ ਗਈ ਅਤੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਨੁਰੋ ਦੇ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਦੀ ਸੰਜੇ ਪਹਿਨ ਲਈਏ। ¹³ਭਲਮਣਸਊ ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ ਜਿੱਕੁਰ ਦਿਨੇ ਚੱਲੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਬਦਮਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਲੁੱਚਪੁਣਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਹਸਦ ਵਿੱਚ। ¹⁴ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਓ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰੱਦਦ ਨਾ ਕਰੋ।

ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਜੀਉਣ ਤੇ ਉਸ ਵਿਹਾਰਕ ਭਾਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ 12:1 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਰ ਵਿੱਚ (13:11-14), ਪੈਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗ ਕੇ ਦਿਨ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 11. ਪੈਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਵਰਤਿਆ। ਇਹ ਭਾਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: **ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੇ ਹੁਣ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਗਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਹੈ।**

“ਜਾਣਦੇ ਹੋ” ਵਾਕ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (13:8-10) ਜਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਆਇ 12 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਰਸੂਲ ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ (13:11-14)।

ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ “ਸਮੇਂ” ਅਤੇ “ਘੜੀ” ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੀਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ (64 ਈਸਵੀ) ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ (70 ਈਸਵੀ) ਤੀਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਵਾਕ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਅੱਜ ਵੀ ਉੱਠੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਇਹ ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿਣ ਸੰਬੰਧੀ, ਅਸੀਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। “ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗਣ” ਦਾ “ਸਮਾਂ” ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਮੰਜੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਇਹ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ!”

ਪੈਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, **ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਸਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲੋਂ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਹੈ।** “ਮੁਕਤੀ” ਸਾਡੀ ਆਖਰੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 1:5)। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:28), ਇਹ “ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਸਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲੋਂ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਹੈ।” “ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਸਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ” ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣੇ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਪਹਿਲਾਂ” ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: “ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ” (NIV; RSV; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ (ਯਾਦ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਉਡੀਕਣ) ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੈਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੀ “ਧੱਕਣ ਅਤੇ ਖਿੱਚਣ” ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਿਹਾ ਸੀ।⁵⁰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਪ੍ਰਭੂ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਯਾ ਉਸ ਘੜੀ ਦੇ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਨਾ ਸੁਰਗ ਦੇ ਦੂਤ, ਨਾ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਪਿਤਾ” (ਮਰਕੁਸ 13:32)। ਪੌਲੁਸ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ: ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲੋਂ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਸੀ।⁵¹ ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੱਲ ਰਸੂਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੱਚ ਹੋਵੇਗੀ! ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਹੁਣ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਨੇੜੇ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ!

ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਉਣਾ “ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਸਾਂ [ਪਹਿਲਾਂ] ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲੋਂ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਹੈ,” ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰਿਦਾਇਤਾਂ ਤੇ ਵੀ ਕੰਨ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਇਹ ਕਰੋ” ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ 12:1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 13:14 ਤੱਕ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਸੱਚ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ “ਮਾਰਾਨੱਥਾ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:22), ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਾਮੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਹੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਆ!” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, “ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ, ਆਓ” (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:20)। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਹ ਵਿੱਚ-ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਕੇ ਉੱਪਰ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਸਨ। ਆਖਰਕਾਰ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ “ਵੱਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ” (ਮਰਕੁਸ 13:26; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 24:30; 26:64; ਮਰਕੁਸ 14:62; 1 ਕੋਲੋਸੀਆਂ 4:17; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:7)। ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਆਰੰਭਕ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀ ਉਹ ਬਣਨ ਲਈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ

ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 12. ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗਣ” ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: **ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਬੀਤ ਗਈ ਅਤੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।** ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ “ਰਾਤ” ਅਤੇ “ਦਿਨ”⁵² ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਰਲਤਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗਣ ਅਤੇ ਵਿਅਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਿਸਤਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, “ਇਹ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ!” ਅਸੀਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚਾਦਰ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਲੈਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਓ ਹੋ, ਡੈਡੀ, ਮੈਨੂੰ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਹੋਰ ਸੌ ਲੈਣ ਦਿਓ।” ਪਿਤਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, “ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵੀ ਹੋਰ ਨਹੀਂ! ਹੁਣ ਜਾਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ!” ਇਹ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਅਗਲੀ ਗੱਲ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: **ਇਸ ਲਈ ਅਨੁਰੇ ਦੇ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਦੀ ਸੰਜੇ ਪਹਿਨ ਲਈਏ।** ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਕਸਰ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੀ “ਲਾਹੁਣ” ਅਤੇ “ਪਹਿਨਣ” ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:22-24; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:8-14)। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਇਤ 12 ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹੁਣ ਅਤੇ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹਨ।

“ਅਨੁਰੇ ਦੇ ਕੰਮ” ਵਾਕ ਪਾਪ ਭਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਅਨੁਰੇ ਦੇ ਕੰਮ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਭਵਤਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਨੁਰੇ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 3:19; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:7)। ਇਹ ਗੱਲ ਕਦੇ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਕਿ ਪੌਲੁਸ *ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ* ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਬਦਚਲਨੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਹਨ? ਹਾਂ, ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਹਨ - ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: “ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਕੁਧਰਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ! ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਓ!” Phillips ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਦਿਓ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਅਨੁਰੇ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ।”

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਾਨੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਚਾਨਣ ਦੀ ਸੰਜੇ ਪਹਿਨਣ” ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਸੰਜੇ” (ὄρθρινος, *ਓਰਠਲੇਨੋਸ*) “ਯੁੱਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁵³ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਕੁਧਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ” ਅਤੇ “ਧਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ” ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ (6:13 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਇਤਮੀਨਾਨ ਨਾਲ ਟਹਿਲਣ ਲਈ ਸੰਜੇ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬਲਕਿ “ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਚੰਗੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ” ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ

(1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:12)।

ਆਇਤ 13. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੇਗਾ। **ਭਲਮਣਸਊ ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ ਜਿੱਕੁਰ ਦਿਨੇ ਚੱਲੀਦਾ ਹੈ।** “ਜਿੱਕੁਰ ਦਿਨੇ” ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਆਮ ਅਤੇ ਸੰਕੋਚਹੀਣ ਜੀਉਣਾ ਹੈ।

“ਭਲਮਣਸਊ ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ [ਚੱਲਣਾ]” ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਅਨ੍ਹੋਰੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ” ਦੇ ਛੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: **ਨਾ ਬਦਮਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਲੁੱਚਪੁਣਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਹਸਦ ਵਿੱਚ।** ਇਹ “ਅਨ੍ਹੋਰੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ” ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ “ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ,” ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:19-21 (KJV) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਮੂਲਪਾਠ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਛੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਜੋੜਾ “ਬਦਮਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ” ਹੈ। “ਬਦਮਸਤੀਆਂ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ κῶμος (*ਕੋਮੋਸ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਆਇਤ 13 ਵਿੱਚ “ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨ . . . , ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਰੰਗ-ਰਲੀਆਂ ਮਨਾਉਣ, ਮਸਤੀ ਕਰਨ”⁵⁴ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। NIV ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਭੋਗ ਵਿਲਾਸ ਕਰਨਾ” ਹੈ। “ਕੋਮੋਸ” ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਸਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਝੁਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ।⁵⁵ “ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ”⁵⁶ ਵੀ ਅਕਸਰ ਇਹੋ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ “ਨਸ਼ਿਆਂ” (μῆθη, *ਮੇਥੇ*, “ਨਸ਼ੇ”) ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਹੈ, “ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲੁੱਚਪੁਣਿਆਂ।” “ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਲਿੰਗੀ ਪਾਪ (πορνεία, *ਪੋਰਨੀਆ*) ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ κοίτη (*ਕੋਇਟੇ*) ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ “ਬਿਸਤਰ” ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। *ਕੋਇਟੇ* ਸ਼ਬਦ “ਸੰਭੋਗ” ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।⁵⁷ “ਬਿਸਤਰ” ਸ਼ਬਦ ਅੱਜ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿ “ਉਹ ਬਿਸਤਰ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸੁੱਤੇ” ਇੱਥੇ *ਕੋਇਟੇ* (“ਬਿਸਤਰੇ”) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਲਿੰਗੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

“ਹਰਾਮਕਾਰੀ” ਨੂੰ “ਲੁੱਚਪੁਣੇ” ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ἀνελεγγεια (*ਅਸੇਲਗੀਆ*) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਅਧਿਕਤਾ, ਵਿਭਚਾਰ, ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ, ਅਭਦਰਤਾ, ਚੰਚਲਤਾ” . . . ਦਾ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਵਾਲਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਹੈ।⁵⁸ ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “*ਅਸੇਲਗੀਆ* ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੱਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ;

ਇਹ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ।⁵⁹ ਜੈਨ ਮੈਕਆਰਥਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਲਿੰਗੀ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਅਤੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਦਾ ਚਿਤਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਦਾ ਸੀ।”⁶⁰

ਜੇਕਰ ਪਾਪ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਜੋੜਿਆਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੀਜਾ ਜੋੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਇਲ ਕਰ ਦੇਵੇ: “ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਹਸਦ।” “ਝਗੜੇ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ἔρις (ਏਰਿਸ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਲੜਾਈ,” “ਦੁਸ਼ਮਣੀ” ਦੇ ਭਾਵ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁶¹ ਏਰਿਸ ਸ਼ਬਦ “ਵਿਰੋਧੀ ਟਾਕਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਵੇ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਪਵੇ।”⁶² ਇਸ ਨੂੰ “ਹਸਦ” (ἔριλος, ਜੇਲੇਸ⁶³) ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ “ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਬਰਕਤ ਤੇ ਆਪਣੀ ਈਰਖਾ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੀ ਬਰਕਤ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।”⁶⁴

ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਪਾਪਾਂ-ਬਦਮਸਤੀਆਂ, ਨਸ਼ਿਆਂ, ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲੁੱਚਲੁਣਿਆਂ-ਨੂੰ “ਬੁਰੇ ਪਾਪ” ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਹਸਦ ਨੂੰ “ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ” ਸ਼ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਰੀ ਦੋ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਹਨ। ਝਗੜਾ ਅਤੇ ਹਸਦ ਕੇਵਲ “ਉਸੇ ਪਾਪੀ [ਅਤੇ ਸੁਆਰਥੀ] ਭੇਗ ਵਿਲਾਸਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰੀ ਭਾਵ ਹਨ”⁶⁵ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੂਸਰਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 14. ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ “ਅਨੁਰੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ” ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੋ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ, ਇੱਕ ਹਾਂ ਵਾਚਕ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਂਹ ਵਾਚਕ। ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਂ ਵਾਚਕ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ: ਆਇਤ 12 ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ “ਚਾਨਣ ਦੀ ਸੰਜੇ ਪਹਿਨਣ” ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਹੁਣ 14 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ **ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਓ**। NEB ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਬਣਨ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਨਦੇ ਹੋ।”

ਮਸੀਹ ਨੂੰ “ਪਹਿਨਣ” (ἐνδύω, ਐਨਡੂਓ ਤੋਂ) ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? 6 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ “ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ” ਅਤੇ “ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ” (6:3, 5)। ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਤੁਸਾਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ [ਐਨਡੂਓ ਤੋਂ]” (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27)। ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ “ਪਹਿਨ ਲਿਆ” ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋਇਆ

ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣੇ ਸੀ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਜੀਉਣਾ ਸਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ ਹੈ” ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਦਯਾ, ਭਲਿਆਈ ਅਤੇ ਬਲ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਆਇਤ 13 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੌਲਸ ਦਾ ਨਾਂਹ ਵਾਚਕ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: **ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰੱਦਦ ਨਾ ਕਰੋ।** “ਤਰੱਦਦ” ਸ਼ਬਦ *πρόνοια* (*ਪਰੋਨੋਈਆ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ *πρό* (*ਪਰੋ*, “ਪਹਿਲਾਂ”) *νοέω* (*ਨੋਈਓ*, “ਸੋਚਣ ਲਈ”) ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੋਚਿਆ ਵਿਚਾਰਿਆ।” ਜਦੋਂ *ਪਰੋਨੋਈਆ* ਨੂੰ “*πρόνοια* [ਪੋਈਓ, ‘ਬਣਾਉਣਾ’] ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਲਈ ਤਰੱਦਦ ਕਰਨਾ।”⁶⁶ ਕੈਨੇਥ ਜੇ. ਫੋਰਮੈਨ ਨੇ ਆਇਤ 14 ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ: “ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਨਾ ਬਣਾਓ; ਇਸ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਨਾ ਕਰੋ; ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿਓ। ਪਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਲੱਤ ਮਾਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।”⁶⁷

ਰੋਮੀਆਂ 13:11-14 ਦਾ ਆਲਸੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜਾਗਣ ਵਾਲੀ ਬੁਲਾਰਟ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੂਲਪਾਠ ਦਾ ਸਰਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (13:8-10) ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (13:11-14)। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, “ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦ ਲਈ *ਤਿਆਰ* ਹਾਂ?”

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਏ (ਅਧਿਆਇ 13)

ਕੋਏ ਰੇਪਰ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 13 ਅਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ “ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਏ।” ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਸਨ (1) “ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ: ਆਦਰ ਨਾਲ” (13:1-7); (2) “ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ: ਪਿਆਰ ਨਾਲ” (13:8-10) (3) “ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ: ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ” (13:11-14)।⁶⁸

ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਧੀਨਗੀ (13:1-7)

ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਬੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਉਸ ਦੀ ਸਦੀਪਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਤਾਨ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਨੂੰ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਅਤੇ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਦਰੋਗੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਟੱਬਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:16-34)।

ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਤਾਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਰਸੂਲ ਦੇ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਕਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 24:24, 25; 25:23; 26:1-29)। ਫਿਰ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਰੋਮ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੈਸਰ ਦੇ ਟੱਬਰ ਤੱਕ ਵੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:22)।

ਰੋਮੀਆਂ 13:1-7 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭਲਾਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਤਾਨੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਬਸ ਇਸ ਸਧਾਰਣ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਬਸ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉੱਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਦਰ (13:7)

ਰੋਮੀਆਂ 13:7 ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਾਲਕ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਪਤੀ। ਹਰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਭਰ ਦਿਓ; . . . ਜਿਹ ਦਾ ਆਦਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਦਰ ਕਰੋ” (13:7; NIV; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਸਰਕਾਰੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚਿਤਾਵਨੀ (13:8)

“ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਰਹੋ” (13:8) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਮੋੜਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। NIV ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ “ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਿਓ।” ਇਸ ਆਇਤ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਹੈ: “ਉਧਾਰ ਲੈਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਉਧਾਰ ਮੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।” ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾਈ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਮੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।⁶⁹ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਅੱਗੇ 8 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: “ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ।” MSG ਬਾਈਬਲ ਆਇਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਕਰਜ਼ਾ ਨਾ ਚੜ੍ਹਨ ਦਿਓ।”

“ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰੱਦਦ ਨਾ ਕਰੋ” (13:14)

“ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰੱਦਦ ਨਾ ਕਰੋ” ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ (13:14)? ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ-ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕੋਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦੌਰਾ ਹੈ . . . ਜਾਂ ਸਰਦੀ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ . . . ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਭਵਿੱਖ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਤਰੱਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅੱਗ ਬਾਲਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ “ਤਰੱਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ?” ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਕੜਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਲਨਸ਼ੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗ ਬਾਲਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਤੀਲਾਂ ਵਾਲੀ ਡੱਬੀ ਹੋਵੇ। ਲੱਕੜਾਂ ਅਤੇ ਲਾਂਬੂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅੱਗ ਦਾ “ਤਰੱਦਦ ਕੀਤਾ” ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਕੜਾਂ ਅਤੇ ਲਾਂਬੂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤੀਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਡੱਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿਓ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਈ ਲੱਕੜੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ।”

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਰਾਬੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਜੋਲ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤਰੱਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਨਿੱਚਰਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇਰ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਅਰਾਧਨਾ ਬੰਦਗੀ ਤੋਂ ਅਰਾਮ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਤੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤਰੱਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ, “ਮੇਰੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਕੀ ਹਨ?” (ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ

ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।) ਫਿਰ ਇਹ ਪੁੱਛੋ, “ਕਿਹੜੇ ਲੋਕ, ਕਿਹੜੀਆਂ ਥਾਵਾਂ, ਕਿਹੜੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ?” ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ, ਥਾਵਾਂ, ਕੰਮਾਂ, ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਨਾ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ . . . ਤਰੱਦਦ ਨਾ ਕਰਨਾ” ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਮ ਅਗਸਟਿਨ ਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ *ਕਨਫੈਸ਼ਨਜ਼* ਲਿਖਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। 386 ਈਸਵੀ ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਾਨ, ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਲਗਭਗ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਾਟਕ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, “ਇਹ ਫੜ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹ, ਇਹ ਫੜ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹ।” ਲਾਗੇ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਚ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਗਸਟਿਨ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖੇ ਉਹ ਇਹ ਸਨ: “. . . ਨਾ ਬਦਮਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਲੁੱਚਪੁਣਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਹਸਦ ਵਿੱਚ।”¹⁴ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਓ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰੱਦਦ ਨਾ ਕਰੋ (13:13, 14)।¹⁷⁰ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਕ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਇੰਜ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਚਾਨਣ ਦਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੜ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹਨੇਰਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।”⁷¹

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਅਗਸਟਿਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਜੀਓ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਉਸ ਸਮੇਂ, ਰੋਮੀ ਹਕੂਮਤ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:2 ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਿਰਫ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਖੋ ਜੇਮਸ ਸੀ. ਵਾਲਟਰਸ, *ਐਥਨਿਕ ਇਸੂਜ਼ ਇਨ ਪੌਲੋਜ਼ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼* (ਵੇਲੀ ਫੋਰਜ਼, ਪੇਨਸਿਲਵੇਨੀਆ: ਟਰਿਨਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, 1993), 56–59. ²ਕੁਝ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 13:1–7 ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੌੜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੱਥਲਿਖਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਹਾਰਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਹਨ। ³ਡਬਲਿਊ. ਈ. ਵਾਈਨ, ਮੈਰਿਲ ਐਫ. ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਈਟ ਜੂਨੀਅਰ, *ਵਾਈਨ'ਸ ਕੰਪਲੀਟ ਇਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਓਲਡ ਐਂਡ ਨਿਊ*

ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ (ਨੈਸਵਿਲੇ: ਥੋਮਸ ਨੈਲਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1985), 45. ⁵ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ, 33-34. ⁶ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਦੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੁਝ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਤ 9:1-7 ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤ ਲਈ ਆਧਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ⁷ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕੋਫਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1973), 446. ⁸ਜੈਕ ਪੀ. ਲੂਇਸ, *ਐਕਸੇਜੀਸਿਸ ਆਫ ਡਿਫੀਕਲਟ ਪੈਸੇਜਸ* (ਸਰਸੀ, ਆਰਕੰਸਾ: ਰੀਸੇਰਸ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1988), 95. ⁹ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ), ਪਰ ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ¹⁰ਨਿਆਂ ਦੀ ਰੋਮੀ ਧਾਰਣਾ ਚੰਗੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੋਮ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਸਤ੍ਹਾਂ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ। ¹¹ਰੋਮੀ ਹਾਕਮਾਂ ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਡੇਵਿਡ ਐਲ. ਰੋਪਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ *ਰੈਵਲੇਸ਼ਨ 1-11*, ਟਰੱਬ ਫਾਰ ਟੂਡੇ (ਸਰਸੀ, ਆਰਕੰਸਾ: ਰਿਸੇਰਸ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 2002) ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 42-51 ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

¹²ਆਰ. ਸੀ. ਬੈੱਲ, *ਸਟੇਂਡੀਜ਼ ਇਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ, ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1957), 146. ¹³ਪੌਲੁਸ ਕੈਸਰਿਯਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 24:27) ਅਤੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਸਾਲ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 28:30) ਕੈਦ ਰਿਹਾ ਸੀ। ¹⁴ਵਾਈਨ, 606. ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਕਸਰ "ਅਧੀਨ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ¹⁵ਬਰੂਸ ਬਾਰਟਨ, ਡੇਵਿਡ ਵੀਰਮੈਨ ਅਤੇ ਨੀਲ ਵਿਲਸਨ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਲਾਈਬ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵੀਹਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਟਿੰਡਲ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1992), 246. ¹⁶ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਤੀਜਾ ਅੰਕ, ਸੇਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ ਫਰੈਡਰਿਕ ਡਬਲਿਯੂ. ਡੈਕਰ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ, 2000), 1033. ¹⁷ਜਿਮੀ ਐਲਨ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਗਾਸਪਲ ਆਫ ਆਲ (ਸਰਸੀ, ਆਰਕੰਸਾ: ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ, 2005), 266. ¹⁸ਕੋਫਮੈਨ, 447-48. ¹⁹ਇੱਥੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ "ਚੰਗਾ ਕੰਮ।" ²⁰ਯੂਸੇਬਿਯੂਸ *ਐਕਲੇਸੀਆਸਟੀਕਲ ਹਿਸਟਰੀ* 2:25. ²¹ਆਲਵਾ ਜੇ. ਮੈਕਲੇਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਮ ਟਾਉਨਸੈਂਡ ਦੀ ਪੁਸਤਕ *ਰੋਮਨਜ਼: ਲੈਟ ਜਸਟਿਸ ਰੋਲ ਡਾਊਨ* (ਐਲਗਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਡੇਵਿਡ ਸੀ. ਕੁਕ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988) ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 90 ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

²²ਦੀ *ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰਾਜ਼ ਗਰੀਕ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* ਵਿੱਚ, ਜਿਲਦ 2 (ਲੰਡਨ: ਹੇਡਰ ਅਤੇ ਸਟੱਫਟਨ, 1901; ਦੂਜੀ ਛਾਪ, ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਈਰਡਮੈਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1979), 697 ਜੇਮਸ ਡੈਨੀ, ਵਿਚ "ਸੇਂਟ ਪੌਲ'ਜ਼ ਏਪਿਸਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼।" ²³ਲੂਇਸ, 96. ²⁴ਬੋਬ ਈ. ਐਡਮਸ, "ਰਿਸਪੋਂਸੀਬਲ ਲਿਵਿੰਗ ਇਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੈਟਿੰਗ (ਰੋਮਨਜ਼ 12-16)," *ਸਾਊਥਵੈਸਟਰਨ ਜਰਨਲ ਆਫ ਥੀਓਲੋਜੀ* 19 (ਫਾਲ 1976): 63. ²⁵ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ। ²⁶ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਇ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ²⁷ਡੀ. ਸਟੂਅਰਟ ਬਰਿਸਕੋ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਕਮਿਊਨੀਕੇਟਰ'ਜ਼ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਾਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1982), 232. *ਲਿਟਰਗੋਸ* ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਰੋਮੀਆਂ 12:1 ਵਿੱਚ "ਚੂਹਾਨੀ ਬੰਦਗੀ" ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ²⁸ਵਾਈਨ, 410. ²⁹ਜੇਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਯੂ, *ਦ ਮੈਸੇਜ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼: ਗੋਡ'ਸ ਗੁਡ ਨਿਊਜ਼ ਫਾਰ ਦ ਵਰਲਡ*, ਦ ਬਾਈਬਲ ਸਪੀਕਿੰਗ ਟੂਡੇ (ਡਾਊਰਨਸ ਗਰੇਵ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਇੰਟਰ-ਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1994), 346. ³⁰ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ, 142.

³¹ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। (ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ, *ਦ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟੇਂਡੀ ਬਾਈਬਲ [ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1975], 175.) ³²ਵਾਈਨ, 310. ³³ਬਾਰਕਲੇਅ, 174. ³⁴ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਵਾਸਤੇ ਵੇਖੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 29:7. ³⁵ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਡਿਨੋਮਿਨੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਸਲਾਮੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸਮਾਜਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਕੋਈ ਗੱਲ

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।³⁶ ਬਾਈਬਲ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਕੂਚ 22:25; ਜਬੂਰ 37:26; ਮੱਤੀ 5:42; ਲੂਕਾ 6:35; ਫਿਲੋਮੋਨ 17, 18.³⁷ ਅਤੇ 8 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਆਇਤ 7 ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਭਰ ਦਿਓ” (ὀφειλῆν, *ਓਫਿਲੇ*) ਅਤੇ ਆਇਤ 8 ਵਿੱਚ “ਕਰਜ਼ਦਾਰ” (ὀφειλῶν, *ਓਫਿਲੋ*) ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।³⁸ “ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਰਹੋ” ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ “ਕਰਜ਼ਾ ਨਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ।”³⁹ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ; ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੋੜ ਸਕਣ।⁴⁰ ਬਰਿਸਕੋ, 238.

⁴¹ਓਰੀਜੈਨ (c. 185–254 ਈਸਵੀ) ਕਥਿਤ “ਚਰਚ ਫ਼ਾਦਰਜ਼” ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।⁴² ਡਬਲਿਊ. ਸੈਂਡੇ ਅਤੇ ਏ. ਸੀ. ਰੈਂਡਲੈਮ ਦੀ ਪੁਸਤਕ *ਦੀ ਏਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਦੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਰਿਟੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਚਾਰਲਸ ਸਕਰਿਬਨਰਜ਼ ਸੰਨਜ਼, 1906), ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 373 ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।⁴³ ਬਾਰਟਨ, ਵੀਰਮੈਨ ਅਤੇ ਵਿਲਸਨ, 253।⁴⁴ ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਯੂਨਾਨੀ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, “ਤੂੰ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾ ਦਿਹ” (ਵੇਖੋ KJV), ਪਰ ਜਿਆਦਾਤਰ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ NASB ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਹੁਕਮ ਹੀ ਹਨ।⁴⁵ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਸਮੇਤ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸੰਬੰਧੀ 7:1–4 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ।⁴⁶ ਵਾਈਨ, 429।⁴⁷ ਵੇਖੋ ਬਾਉਰ, 830।⁴⁸ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ “ਬੁਰਿਆਈ ਨਾ ਕਰੋ”⁴⁹ ਸਟੈਟ, 349–50।⁵⁰ ਬੌਲ, 154.

⁵¹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਨੇਮ ਦੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਫੈਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਟੱਲ ਸੀ। ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਆ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ।⁵² ਰਾਤ/ਦਿਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 9:4 ਅਤੇ 1 ਖੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:5।⁵³ ਵਾਈਨ, 37। ਮੈਕਕੋਰਡ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਸੰਜੋ” ਦੀ ਥਾਂ “ਹਥਿਆਰ” ਹੈ।⁵⁴ ਬਾਉਰ, 580।⁵⁵ ਬਾਰਕਲੇਅ, 178।⁵⁶ ਵਾਈਨ, 532।⁵⁷ ਬਾਉਰ, 554। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:4 ਵਿੱਚ, *ਕੋਇਟੋ* ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਜ਼ੂਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਭੋਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁵⁸ ਵਾਈਨ, 353।⁵⁹ ਬਾਰਕਲੇਅ, 179।⁶⁰ ਜੋਨ ਮੈਕਆਰਥਰ, *ਰੋਮਨਜ਼ 9–16*, ਦ ਮੈਕਆਰਥਰ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਸਿਕਾਗੋ: ਮੂਡੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1994), 267.

⁶¹ ਵਾਈਨ, 604।⁶² ਮੈਕਆਰਥਰ, 267।⁶³ ਜੇਲੋਸ ਨੂੰ “ਅਣਖ” (10:2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਰੋਮੀਆਂ 13:13 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।⁶⁴ ਬਾਰਕਲੇਅ, 179।⁶⁵ ਬਰਿਸਕੋ, 241।⁶⁶ ਲੀਓਨ ਮੋਰਿਸ, *ਦੀ ਏਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼* (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਈਰਡਮੈਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 473, ਨੰ. 87।⁶⁷ ਕੈਨੇਥ ਜੇ. ਫੋਰਮੈਨ, *ਦ ਲੈਟਰ ਆਫ ਪਾਊਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਲੇਮੈਨਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਰਿਚਮੋਂਡ, ਵਿਰਜੀਨੀਆ: ਜੌਨ ਨੈਕਸ ਪ੍ਰੈਸ, 1961), 57।⁶⁸ 12 ਨਵੰਬਰ 2000 ਵਿੱਚ, ਵਾਲਨੱਟ ਗਰੇਵ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਸਵਾਨਹਾ, ਟੈਨੇਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਏ ਰੋਪਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਪਦੇਸ਼।⁶⁹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਰਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।⁷⁰ ਬੋਸ਼ੋਕ, ਅਗਸਟਿਨ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ।

⁷¹ ਅਗਸਟਿਨ *ਕਨਫੈਸ਼ਨਜ਼* 8.12.